

شماره ۲۹ املاي

"الهی نامه" اثر درخشانی از "عطار نیشابوری" است که در ابتدا "خسرونامه" نام داشت اما بعد ها با عنوان "الهی نامه" شناخته شد. "الهی نامه" بیش از شش هزار و پانصد بیت دارد و با مناجات و ستایش پیامبر (ص) آغاز شده است.

داستان این کتاب از این قرار است که خلیفه ای دانا و توانمند، شش پسر داشت که از آموختنی ها و داشتنی ها چیزی نمانده بود که یاد نگرفته باشند یا نداشته باشند. با این حال هر پسر در قلب خود آرزویی داشت. پدر به پسرانش گفت که اگر او را از خواسته های خود آگاه سازند، شاید بتواند آنها را به سوی کامروایی راهنمایی کند و این چنین شد که پسران سفره ی دل را نزد پدر گشودند و هر یک خواسته ی خود را به زبان آوردند. یکی عاشق و دلباخته ی دختر شاه پریان بود و دیگری شیفته ی سحر و جادو، یکی در طلب آب حیات و آن دیگری در طلب جام جم. پس پدر با پندهای حکیمانه اش، به یاری فرزندان می شتابد و به آن ها نشان می دهد که چه چیزی از اهمیت واقعی برخوردار است.

شعر (نیایش) که در پایان کتاب فارسی ما آمده است نیز بخشی از اشعار کتاب الهی نامه است.